

Имперіѣ-тѣ срѣщу Романа. Намѣрѣніе-то и отъ двѣ-ты страны бѣше едно. Искатель-тѣ Българскѣ-тѣ король въ исто-то това врѣмя, като имаше Романа неприятель, Константинъ намѣри таенъ доброжелатель. И така Іоаннъ Владимировичъ имаше на своѣхъ странѣхъ и Игоря и Константина.

Прѣдвѣждалше ся обаче, че Романъ ще приеме участіе въ работы-ты на Българскій Царь, и че двама-та съюзни Монарха щѣтъ дадѣтъ единъ на другъ помощь. Явно е, че възстаніе-то въ Анатолиѣ е было тѣсно съединено съ движенія-та на размирители-ты въ Българіѣ.

И така, когато бунтъ-тѣ ся начала въ Българіѣ и нѣкои области въ Анатолиѣ бѣхъ вече готовы да движатъ оружіе-то, въ исто-то това врѣмя възстанахъ и Езеряне-ти и Миленици-ти въ Моревѣ. Успѣхъ-тѣ на всякадѣ бѣше съмнителенъ; зашто претендентъ-тѣ безъ чуждѣхъ помощь не можаше да сѣдне на престола Българскій, и военны-ты силы на Имперіѣ-тѣ въ Азіѣхъ бѣхъ въ това врѣмя още въ доста цѣлтѣще състояніе. За това всички-та надежда бѣше възложена на Россіѣне-ты.

И така Россіѣне-ты излязохъ на брѣгове-ты Анатолискы за да подкрѣпятъ Азіѣско-то възстаніе. Тука Россіѣне-ти трѣбвало да ся закачатъ съ Византіѣци-ты, и това само тѣхно закачанье, а не всички-ты имъ дѣянія сѣ внесены въ лѣтопись-тѣ.

Нѣ какъ сѣ внесены! Всичко, что казахъ Византіѣци-ти, а отъ тѣхъ и Несторъ за излязанье-то на Россіѣне-ты въ Анатолиѣ, за различны-ты имъ тамъ движенія и сбиванія въ продълженіе-то на цѣлѣхъ години, е речено весма кратко; не сѣ забѣлены нито мѣста-та на сбиванія-та, нито числа-та и мѣсяци-ти, нито силы-ты на двѣ-ты страны, нито избиваніе-то, нито сѣтнины-ты на тѣхъ събитія, и всичко-то разказваніе състои въ нѣколко думы, които не стигатъ и за заглавія на отдѣленія-та на тѣхъ подробнѣхъ исторіѣхъ на тѣхъ войнѣхъ.